

چه کسانی بیشتر در معرض کرونای طولانی مدت هستند

دو مطالعه جدید بر روی نشانگرهای زیستی کلیدی انجام شده که می‌تواند به شناسایی نقطه عفونت اولیه و کسانی که بیشتر در معرض خطر ابتلاء به کووید طولانی هستند، کمک کند.

به گزارش "مادران و دختران" و به نقل از نیواپلس، مطالعات جدید پژوهشگران آمریکایی نشان می‌دهد ترکیبی از نشانگرهای زیستی ایمنی و آشکار کننده علائم حاد را می‌توان برای پیش بینی احتمال ابتلای طولانی مدت به کووید در افراد مختلف مورد استفاده و توجه قرار داد.

بر همین اساس بین ۱۰ تا ۷۰ درصد موارد کووید -۱۹ علائم پایداری را در بیماران ایجاد می‌کنند که هفته‌ها یا حتی ماه‌ها پس از یک عفونت حاد اولیه به طول می‌انجامد و در بدن مبتلایان ماندگار می‌شود. این بیماری که عواقب حاد پس از [کرونا](#) یا PASC نامیده می‌شود، به طور غیررسمی به عنوان کووید طولانی شناخته می‌شود و اغلب شامل علائمی مانند خستگی، تنگی نفس و مه مغزی (احساس خستگی و گیجی) است.

در حال حاضر این که کدام یک از بیماران مبتلا به کووید حاد، علائم طولانی مدت را تجربه خواهند کرد، یک معما است. هرچه دوره اولیه ابتلاء به کووید -۱۹ شدیدتر باشد، احتمال ابتلای طولانی مدت آن فرد به کووید -۱۹ بیشتر است، اما این یکی از محدود نکاتی است که پزشکان در حال حاضر برای ارزیابی احتمال ابتلای بیمار به این بیماری مزمن مدنظر دارند.

بررسی طولانی مدت شرایط و نمونه‌های خونی ۳۰۰ بیمار کرونایی در آمریکا برای ماه‌های متمادی منجر به شناسایی برخی نشانه‌ها شد که می‌توان آنها را در طول بیماری اولیه اندازه‌گیری کرد و با کووید طولانی بعدی هم مرتبط بود. از جمله این نشانه‌ها می‌توان به تداوم حضور بالای آنتی بادی‌ها در بدن تا شش ماه بعد از ظهور عفونت اولیه و افزایش فعالیت ویروس عفونی اپشتین بار (EBV) در خون بیماران کرونایی اشاره کرد.

[عفونت EBV](#) نیز با مولتیپل اسکلروزیس (نوعی بیماری پیش رونده و تحلیل برنده غلاف میلین سلول‌های عصبی در سیستم عصبی مرکزی) مرتبط

بوده و معمولاً با سندرم خستگی مزمن همراه است. افزایش سطح خون در طول عفونت COVID-19 میتواند با ناهنجاری‌های سیستم ایمنی مرتبط باشد که برخی از محققان آن را در ارتباط با کرونای طولانی مدت دانسته‌اند.